

MIK, MAK EN BETON

In een oude bakstenen koppergieterij leeft kunstenaar Tinka Pittoors met haar man Kris Fierens, ook een kunstenaar, in hun chaotisch georganiseerde jungle van kunst, wit porselein en Perzische tapijten. 'Alles ligt hier op een manier dat het mooi past, ook de aardappelen.'

TEKST EN FOTO'S RINGO GOMEZ-JORGE

LIFE

BINNENKIJKEN BIJ
TINKA PITTOORS
& KRIS FIERENS

LIFE

BINNENKLIJKEN BIJ
TINKA PITTOORS
& KRIS FIERENS

Op een dag sluit je de deal van je leven. Kris Fierens en Tinka Pittoors tikten een oude kopergieterij van 2.500 m² uit de jaren 50 op de kop in Hoevenen, vlak bij Antwerpen. Achter een ietwat oubollige villa aan de lintbebouwde straatkant gaan twee voormalige ateliers schuil, opgetrokken uit oude bakstenen. In de twee panden bevinden zich een keuken, twee woonkamers, een bureau, een tentoonstellingsruimte, een feestzaal en twee kunstateliers. Tussen de panden ligt een betonnen binnenplein met een afgeschermd moestuin achterin. Welkom in Tinka-town, gerund door burgemeester Kris.

DEZEEMAN

'Drie jaar geleden waren alle muren nog zwart', vertelt de immer glimlachende Tinka. 'We hebben het roet haast centimeter per centimeter weggespoten.' Een giftig boeltje, dat kopergruis. 'De grond werd tot op zestig centimeter diepte gesaneerd', vult Kris aan. Met bunkerdikke bakstenen muren, betonnen steunbalken en een vloer van ruwe buitentegels, lijkt de oude kopergieterij niet meteen in aanmerking te komen voor de prijs van de meest gezellige woning op aarde. Niets is echter minder waar. In de woonkamer staat een prachtige oude houtkachel, de vloer is bedekt met warme Perzische tapijten en de houten tweedehandstafels en kasten creëren een gezellige sfeer. Tinka en Kris hebben al altijd zo geleefd. 'Toen wij ons hier geïnstalleerd hadden, merkten vrienden op dat de inrichting er vrijwel hetzelfde uitzag

als in ons vorige huis', zegt Kris. 'Eerst woonden wij in het Schipperskwartier van Antwerpen. Ik had er 28 jaar geleden een pand gekocht, schuin tegenover het Zeemanshuis. Toen ik het huis kocht, verklaarde iedereen me voor gek. Het was echt havengebied. Op de Oude Leeuwenrui reden de Spaanse vrachtwagens nog af en aan en vertrokken bussen naar Marokko.'

Kris zag de buurt evolueren van ruige havenbuurt naar hippe yuppiewijk. Een van de spreekwoordelijke druppels die hem deden verkassen, was de afbraak van het prachtige Zeemanshuis uit de jaren 50. Om plaats te maken voor nog meer lofts. Kris: 'Wij hebben van dat Zeemanshuis heel wat meubilair meegenomen. Alles wat je hier ziet, eigenlijk: de tafellakens, borden, de inox meubelen in keuken. Ze gingen de inboedel gewoon weggoien!'

VLAAMSE FILM

De grootste beweegreden om te verhuizen was niet de verandering van het Schipperskwartier, maar de nood aan meer ruimte. Tinka staat als kunstenares bekend voor haar grootse installaties, en die nemen plaats in beslag. 'Die ateliers in het centrum waren echt een drama', vertelt ze. 'We hebben al eens een stuk van een werk moeten afzagen om het door de deur te krijgen. Nu hebben we het omgekeerde probleem: het rolt hier gemakkelijk buiten, maar raakt op de locatie zelf niet door de deur.'

Vierkante meters tellen we hier genoeg, maar we zitten hier wel in Hoevenen, een randgemeente van de stad. Tinka: 'In het begin dacht ik ook: oh nee! Maar hoe langer we hier wonen, hoe minder we de stad nodig hebben. Hoevenen mag dan een schoolvoorbeeld zijn van lintbebouwing, achter die bebouwing ligt natuur. Sinds kort hebben we elektrische fietsen – ja, ik weet het, dat is voor oudjes! – waarmee we de omgeving verkennen. Zo zijn we in contact gekomen met de boeren in het dorp die zelf hun dieren slachten en groenten telen. Het zijn mensen op klompen met oorhaar (*lacht*). Ze geven je een aardappelmessje en zeggen: "Ga maar je sla afknippen." Kris: 'Je kunt hier een Vlaamse film draaien. Ik heb hier het gevoel dat ik op vakantie ben. Het jachtige van de stad is hier afwezig.'

In het witte atelier van 300 m² is het muisstil. De bovenkant van de muren is afgezoomd met glasdal, waardoor de ruimte permanent een maximum aan zonlicht opvangt. Zo schittert het immer bizarre werk »

LIFE

BINNENKLIJKEN BIJ
TINKA PITTOORS
& KRIS FIERENS

van Tinka in het daglicht. De ruimte oogt als een grote artificiële jungle. In plaats van palmbomen en lianen woekeren hier felgekleurde vormen in kunststof. Dat is dan ook sinds jaar en dag de handtekening van Tinka's kunst: het creëren van een eigen 'natuur' aan de hand van kunststoffen zoals kneedbaar hout en gerecycleerde materialen. Haar grote, felgekleurde installaties lijken natuurlijk in de ruimte gegroeid. Een overwoekering van een plastieken natuur. Boven haar atelier, op de eerste verdieping, treffen we een even grote maar lege, onafgewerkte ruimte waar niets meer dan een tafel, een tapijt en een lamp staan opgesteld. Een mooie ruimte waar Tinka en Kris feesten geven voor familie en vrienden.

CHAOSMEESTER

Tinka: 'Ik kom uit de tuin met een courgette en beveel Kris: "Maak die eens lekker klaar (*lacht*)."' De keuken is de afdeling van Kris. Op een achterplan van baksteen staat een robuust horecafornuis opgesteld, dat geflankeerd wordt door andere al even stevige tafels en rekken in inox. Het rek waar veel pannen aan hangen, deed oorspronkelijk dienst als fietsrek. Op de kast staan honderden potjes kruiden. In feite staat de keuken propvol. 'Tussen ons gezegd en gezwegen: alles ligt hier tot op de millimeter juist', verklaart Kris. 'Hoe dat handdoekje daar ligt, bijvoorbeeld, is exact afgemeten. Alles ligt in balans. Uiteraard worden de dingen constant verplaatst en zet ik alles terug op zijn plaats. Nu staat het niet meer goed en dan kriebelt het om de dingen terug in balans te brengen. Het is bijna ziekelijk (*lacht*).' Als bezoeker voel je dat evenwicht: de veelheid stoort niet. Integendeel, er heerst een soort rust.

De georganiseerde chaos van de keuken zien we ook in de aangrenzende woonkamer, met als blikvangers de prachtige houtkachel en Perzische tapijten die als eilanden verspreid liggen. Kris: 'Die tapijten komen van mijn ouders. De rest van de familie wilde die rommel niet in huis halen, dus heb ik ik ze hier gelegd. Maar ze zijn toch echt mooi? We verzorgen ze niet. Als ik sterf, moeten ze "op" zijn.'

LIEFDE VOOR SPULLEN

Alles wat zich in de woonkamer bevindt, is net zoals de tapijten bezig aan een tweede leven. In feite valt de woning te beschrijven als een groot palimpsest. 'Ik vind het mooi dat je de dingen een tweede kans geeft en herbestemt', zegt Tinka. 'In mijn werk gebeurt dat vaak.' Nog een duidelijke connectie met haar werk: woeker. Net zoals haar installaties de museummuren overwoekeren als klimop, lijken de spullen hier de ruimte stilaan over te nemen. Die woekering is het rechtstreekse gevolg van de verzamelzucht. Kris: 'We hebben graag spullen rondom ons. Noem het liefde voor objecten en producten.'

Kris' favoriet is wit porselein. Een grote verzameling prijkt achteraan in de woonkamer. Met een ongebreidd enthousiasme haalt Kris de parel van zijn collectie erbij: een Duits bord uit 1940 met een verdacht fascistisch logo op de onderkant. Kris: 'Daar aten die

Duitse officieren dus hun boontjes op, hè. Dat is toch waanzin! Maar wat een kwaliteit: zeventig jaar oud en het blinkt nog.'

Naast gebruiksvoorwerpen hangt er ook kunst aan de muur, met als meest opvallende stuk een haast fluorescerend tweeluik van het kunstenaarsduo Carla Arocha en Stéphane Schraenen, bekend als de vrouw van Luc Tuymans. 'Dat is een heel strak staaltje *optical art*', verklaart Tinka. Het werk contrasteert sterk met de aardse tinten van de rest van de woning. 'Het *flasht*, maar het schreeuwt niet', zegt Kris. 'Het is het buitenbeentje in de kamer.'

Een buitenbeentje, zo zou je Tinka zelf ook kunnen noemen. Terwijl Kris een perfecte kameleon is van zijn eigen gecreëerde omgeving – aards, robuust, bourgondisch – lijkt Tinka met haar flitsende outfit de witte raaf in de huiskamer. Kris: 'Een vrouw met een roze trui, dat had ik in mijn stoutste dromen niet durven te verzinnen.' Tinka: 'Als we gaan stappen, geeft dat soms een bijzonder zicht: Kris helemaal strak in het pak, en ik ...' 'En jij als vogelverschrikker (*lacht*)!'

'ALLES LIGT
HIERTOT OP DE
MILLIMETER JUIST.
HOE DAT HANDDOEKJE
DAAR LIGT, IS EXACT
AFGEMETEN'

EINDE